

TĖVIŠKĖS AIDAI

Nr 45 (1637) 1988 m. lapkričio mėn. 15 d.

XXXIII METAI

Melbourne

Kristus, Visatos Valdovas

Rašo Prelatas Petras Butkus, MBE

Europa, daug karalių tavo sostus valdė,
Likimą kruviną tu gyvenai.
Nusiplauk tu savo nuožmų vėidą
Karo randais sužalotą.

Kristaus Karaliaus šventėje Bažnyčia mus kviečia: „Dėkinga širdimi kreipkimės į dangiškąjį Tėvą, kuris mus išvadavo iš tamsybių valdžios ir pasaulį į savo Sūnaus meilės karalystę“. Jėzus nėra karalius šio pasaulio prasme. Jis niekad nenešiojo karūnos - be tos nupintos iš erskėčių. Jis niekad nesėdėjo soste, nebuvo pakeltas - tik ant kryžiaus... Jis neatėjo į šį pasaulį, kad valdytų, bet kad mums tarnautų. Gražiausia ką galime apie Kristų pasakyti, kas tinka šiandien ir iki pasaulio pabaigos, tai kad Jis yra tarp mūsų kaip vienas, kuris tarnauja kuris savo žodžiu ir savo kūnu kaip maistu tarnauja amžinajam gyvenimui...

Du karalius - du valdovus mum pristato šios šventės Evangelija: Pilotą, galingos Romos valdininką, kuris sėdėjo soste kaip teisėjas prieš Jėzų, apkaltintą savo tautos, smerkiamą Jį vergo mirčiai, - bet apie kuriuos ten pat sakoma: „Išgirdęs šiuos žodžius Pilotas dar labiau nusigando“. Nusigando, kad iš jo dirbtinos karūnos neiškristų koks perlas, kuriuos pats sukaisiojo, kad nenutrupėtų, jo paausinto sosto patogūs atlošai.

Apie Jėzų to nesakoma. Jis nebijojo, nes Jo Karalystė neturi nieko bendro su paausuoju netikru sostu ir nublizgintom karūnom. Jis

Juozas Mikštas

**Tik Kristaus Karaliaus Galybė
tėra amžina ir beribė**

*Kiek daug jau karalių galingų
Pasaulio verpetuose dingo.
Tik Kristaus Karaliaus Galybė
Tėra amžina ir beribė.*

*Jis slaugo naujagimį trapų,
Jis mirusį lydi į kapą.
O šventą, Jo įjieskančią stielą,
Jis glaudžia, kaip kodių mielą.*

*Tik Kristus tėra Visagalis,
Danguis ir visatos Karalius,
Garbė amžina Jam tebūna,
Kaip Dievo Aukščiausiojo Sūnui!*

*Kaip Viešpačiui, kaip Avinėliui,
Kurs miręs už mus, prisikėlė.*

1988m. Kristaus Karaliaus Sventė

Kristaus Karaliaus stovyta, pagal skulptoriaus Juozo Zikaro kūrinių Panevėžio Kristaus Karaliaus katedroje. Čia įrušta Adelaidės lietuvų šv. Kazimiero bažnyčios vitražė.

žino, kad Pilotas yra tik įrankis Jo Tėvo valios, kad Jis yra Tėvo valios rankose. Jis moko: „Nebijokite jų, kurie gali užmušti jūsų kūną“, - dabar pats moko savo pavyzdžiu.

Ir toje mirties akivaizdoje, tuose juoduose rėmuose stovi Viešpaties paveikslas toks karališkas, valdoviškas, su dievišku pranašumu, su neapribota laisve ir jėga. Ar buvo kas nors taip laisvas pančiuose? Ar kalbėjo kas nors tokius žodžius savo mirties akivaizdoje?

Paprastai karaliams reikia kareivių, kurie už juos mirtų. Kristus stovi prieš Pilotą, kad pats kovotų už savo tautą ir už ją mirtų. Tautos miršta už karalius. Kristus visai kitoks - Jis pats miršta už tautas.

Bet šiandien mums skamba taip ryškiai Kristaus atsakymas: „Kiekvienas, kuris yra iš tiesos, klauso mano balso“ (Jo 18,37). Pilotas skeptiškai paklausęs: „Kas gi yra tiesa?“ - jau nebeblaukęs atsakymo išėjo pas žydus. Su Pilotu ir mes ne kartą šiandien klausiam: kas yra ir kur yra tiesa? Kai tiek daug mintytojų, išradėjų ar atradėjų, tiek kartų savo mąstymą pristatė mums

sakydami: „Tai yra tiesa“. O ant rytojaus pasirodė, kad tai buvo melas ir apgaulė. Tai yra pasaulio tiesa: šiandien galiojanti, rytoj pajuokta, šiandien aukstinama ir keliama į padanges - rytoj pasmerkta kaip pasenusi. Gal dėlto ir kai kurie mintytojai savo tiesomis tapo abejingi - nepasitikė: „Aš žinau, kad aš nieko nežinau“. Netobulas yra mūsų žinojimas, netobula yra mūsų išmintis. Arba visai skeptiškai: „Ignoramus et ignorabimus“ - nežinome ir nežinosime.

Tiesa, kad mes žmonės esame tarsi ankštoji kameroje savo ribotumo, kur daugiau tamsos, negu šviesos, ir tik tarsi pro plyšius jaučiame anapus esant šviesai, bet jos nepasiekiam pro siauras mūsų pačių gyvenimo ir kančios sienas.

Negaliu pamiršti to įspūdžio, kurį man padarė nuvykus į Vokietijos Freiburgo universitetą tuojau po karo. Universiteto gražūs rūmai buvo bombų apdaužyti, bet pačiame jų fronte pro dulkes ir pelenus dar švitėjo aukso raidėmis užrašas: „Die Wahrheit wird euch frei machen“.

Tiesa padarys jus laisvus. Į šiuos mokslo rūmus veržės tūkstančiai vokiečių jaunimo, ieškodami tiesos - tikros tiesos - nes taip ryškiai pamatė jie, kad buvo suvedžioti melo - nacionalizmo-hitlerizmo, kuris nuvedė visą tautą į skerdynių laukus ir griuvėsių krūvas. Bet kur rasti tiesą?

„Aš tam gimiau ir atėjau į pasaulį, kad liudyčiau apie tiesą. Aš esu Kelias, Tiesa ir Gyvenimas“. Tad jei norime pažinti tiesą, turime kreiptis į Kristų - ne į savo ankštą kamara, ar šio pasaulio ieškojimų šachtą: „Ji, kuris buvo pas Tėvą - akivaizdų liudininką amžinosios Tiesos, kuris ne savo žodžius kalba, bet žodžius, kuriuos girdėjo iš Tėvo - ištikimo liudytojo ir kuriame, kaip sako šv. Petras: „Nebūna vyliaus“.

Kas gi yra toji tiesa? - Tai Nukelta į 4 psl.

LIETUVIAI
PASAULYJE

Aple Vilniuje įvykusį Persitvarkymo sąjūdžio kongresą plačiai teberaso Italijos laikraščiai. Italijos valstybinė televizija, sekmadienio laidose pakartotinai perdavė Gedimino aikštėje surengtų pamaldų vaizdus. Laikraščiai ir televizija taip pat priminė, kad pamaldom vadovavęs Lietuvos kardinolas Vincentas Sladkevičius savo žodyje Misių metu paragino valdžią suteikti Lietuvai daugiau laisvės. Televizijai perduodant vaizdus iš Gedimino aikštės, buvo aiškiai girdimas minios skanduojamas šūkis: „Lietuva! Lietuva!“ Minioje buvo matoma daug Lietuvos trispalvių vėliavų, taip pat kai kurie iškelti transparantai. Ant vieno jų buvo užrašyta: „Leiskite Sventajam Tėvui atvykti į Lietuvą!“

Putname, Jungtinės Amerikos Valstijose, Nekalto Prasidėjimo seserų vienuolių prižiūrimuose senelių namuose mirė buvusio nepriklausomos Lietuvos ministro pirmininko Juozo Tūbelio našlė Jadvyga Chodakauskaitė-Tūbellenė, 96 metų amžiaus. Jadvyga Tūbellenė nuo pat jaunystės dienų įsijungė į lietuvišką patriotinę veiklą: nepriklausomoje Lietuvoje buvo žymi visuomenininkė, spaudos darbuotoja, socialinė veikėja, įsteigė ir globojo įvairias organizacijas, atstovavo Lietuvai tarptautiniuose socialiniuose ir politiniuose suvažiavimuose. Prieš sovietų okupaciją 1940m. pasitraukė į Vakarų, pastoviai išsikurdama Jungtinės Amerikos Valstijose.

Pasaulio Lietuvių Bendruomenės pirmininkas prof. Dr. Vytautas Bieliauskas buvo gavęs pakvietimą iš Lietuvos Persitvarkymo sąjūdžio dalyvauti Steigiamajame seime Vilniuje spalio 21-23d. PLB valdyba pritarė, ir nuskrido į Vilnių, lengvai gavęs vizą. Vilniuje kongreso metu taręs žodį sulaukė audringų ovacijų, - praneša Vatikano radijas.

Lietuvos Persitvarkymo sąjūdžio kongrese Vilniuje spalio 23d. sveikinimą tarė ir buvusi Sibiro tremtinė Danutė Subač, kuri perdavė Sibiro tremtyje dar esančių lietuvių sveikinimus, kvietė kongresą pasirūpinti visų tremtinių sugrįžimui į tėvynę, pasiūlė, kad tam tikslui būtų sudaryta specialiai komisija.

KALEDŲ SVEIKINIMAI

Jau artinasi Kalėdų šventės. Savo gimines, draugus, artimuosius, organizacijos savo narius pasveikinkime per Tėviškės Aidus. Trumpas, tradicinis sveikinimas \$ 10, atsiunčiant kartu su sveikinimais, kurie bus atspausdinti TA Kalėdų laidoje. Nelaukime paskutinės dienos, jau dabar iš anksto atsiųskime sveikinimus ir rūpesčiai dings.

Apmokėtus sveikinimus atsiųsti iki gruodžio 1 d., nes juos reikia sugrupuoti prieš leidžiant į kompiuterį. Kalėdinio nr. kompozicija daroma gruodžio 7-8 ir išvežama spausdinti į ofseto spaustuvę. Prašome visų skaitytojų prisųsti prenumeratą už ateinančius metus, o dar neapsimokėję už šiuos metus, nuosirdžiai prašome nebedelsti. „Tėviškės aidų“ Redakcija ir Administracija

Paminklų naikinimas lietuvių rankomis

Kaune bus atstatyti sunaikinti paminklai

„[Kauną turi sugrįžti Vytauto Didžiojo, A. Juozapavičiaus, Savanorių prospektai, Vasario 16-osios, Lukšio, J. Vileišio gatvės, Nepriklausomybės ir Vienybės aikštės ir daugybė kitų vardų. Reikia įamžinti atminimą tų, kurie kovojo ir dirbo Lietuvos laisvės karių, valstybės veikėjų, švietėjų, knygnešių, sukilėlių, tremtinių, pelniusių mūsų pagarbą svetimšalių. Kaune turėtų atsirasti vieta Katkauskas-Katkevičiaus, L. Sapiegos, Radvilos, Zauerveino, Napoleono gatvėms. Atkurti reikėtų ne tik tokius mūsų dvasios paminklus, kaip Vytauto Didžiojo universitetą, bet ir daugybę pamirštų relikvijų. Atėjo laikas sugrąžinti kryžių prie Maironio darbo stalo, būtų teisinga atstatyti ir jo namų kiemelyje stovėjusį paminklą. Dar daug ką galima išgelbėti — Kauno pilį, mūsų miesto lopšį, Prisikėlimo bažnyčią, mūsų atgimimo paminklą ir simbolį. Reiktų pareikalauti, kad Laisvės statula grįžtų į savo vietą, kaip ir Vasario 16-oji.“

Sitaip skelbia „Atgajos“ klubo taryba, išreiškdamą tautos valią gausiame susirinkime Kauno literatūros muziejuje. Atsisaukimas paskelbtas „Sąjūdžio žinių“ Nr. 41.

Kaip žinome, Nepriklausomybės metais Kaunas buvo laikinoji sostinė ir per 20 metų čia buvo pastatyta nemažas kiekis lietuviams labai brangių paminklų, jeigu per pirmąjį bolševikmetį ir vokiečių nacių okupacijos metais nebuvo suspėta sunaikinti didesnę skaičių paminklų, tai jų griovimas bei naikinimas intensyviai vyko pokario metais. Okupantų tarnai gerokai „pasidarbavo“: išniekintas Karo muziejus su jo sodelyje esančiais paminklais, nugriautos Laisvės statula, Vytauto D. paminklas A. Panemunėje ir kt. Dienraštis „Kauno tiesa“ (Nr. 216) atspausdino ilgą, dokumentų faksimilėmis bei nuotraukomis paremtą straipsnį „Tendencingas uolumas istorijos kryžkelėse“. Jo autorius Steponas Gečas — Istorijos muziejaus direktoriaus pavaduotojas. Skaitant aiškėja, kad pokario metais paminklus Kaune naikinti pasiūlė ne kas nors iš Maskvos ar Vilniaus valdžios, o vietinis Kauno lietuvis, to muziejaus direktorius Jonas Apuokas-Maksimavičius, gim. 1911 m., kompartijos narys nuo 1931 m. 1930—1931 m. už nelegalią veiklą kalintas, bet netrukus nuykęs į Maskvą ir iš ten vėl sugrįžęs į Lietuvą nelegaliai veiklai. 1946—1964 m. jis buvo Kauno Istorijos (buv.

Bronius Kviklys
Mūsų specialus bendradarbis
Cikagoje

Karo) muziejaus direktorius. Nors jis jau miręs (1975.V.15), bet dabar Lietuvoje nesivaržoma šį aštrų stalinistą kaltinti ir smerkti. Taip ir reikia, nes ne visada „apie mirusius tik gerai arba nieko“.

Taigi tas Apuokas 1949.IX.21 raštu Nr. 416 išreiškė nuomonę Kultūros-švietimo įstaigų komitetui Vilniuje, kad būtų „nuimti“ šie paminklai: Zuvusiems už Lietuvos laisvę (atidengtas 1921 m.), Laisvės stovyla (1928 V.14), Nežinomo Kareivio kapas (1934.XI.23), knygnešių įamžinimo memorialinė lenta, kurioje buvo įrašyta 100 pavardžių. Užkliuvo ir jos ketureilis: „Čia vienas tik šimtas įamžintas mūsų, kur gimtąjį raštą gabeno iš Prūsų. O buvo ne šimtas, bet tūkstančiai, kur knygomis gynė nuo caro Tėvynę“. Apuoko argumentas: „kadangi šimto pavardžių tarpe nemažą skaičių sudaro reakcionieriai, 1940 m. Tarybų valdžiai išsikūrus Lietuvoje tie sąrašai buvo uždengti fanera ir užmūryti. Vokiečių okupacijos laikais fanera buvo nuimta ir iki šiai dienai sąrašas tebestovi“.

„Kultūros“ ministerija, žinoma, J. Apuoko pasiūlymą pritarrė. Sutiko ir tuometiniai Kauno miesto vadovai: K. Gabdankas, J. Maniūsis ir tokiu būdu Karo muziejaus paminklai buvo sudarkyti mūsų tautiečių rankomis. J. Apuokas buvo pagirtas — jam buvo suteiktas „LTSR nusipelnusio kultūros veikėjo“ vardas. Muziejaus įstaiga buvo pakelta į aukštesnę kategoriją, padidintas vedėjo atlyginimas. Jis vadovavo 17 metų, taigi turėjo pakankamai laiko paminklų naikinimui. Pagrindinis naikinimas vyko 1949—1950 metais. Muziejaus darbuotojai skaudžiai visa tai pergyveno, o taip pat visi kauniečiai ir kiekvienas lietuvis. Kauniečiai S. Lukošius liudija: „Laisvės statulos kelių metrų postamentas buvo griauamas nuo žmonių pasislėpus už aukštos lentinės tvoros... Bet pasipriešinti vadovo diktatui niekas negalėjo“. Beje, ši J. Zikaro skulptūra vis dėlto buvo išsaugota ir šiuo metu tebėra Vitražų muziejuje — buv. Igulos bažnyčioje.

Buvo nugriauti ir kiti paminklai bei jų biustai: J. Basanavičiaus, V. Kudirkos, M. Jankaus, S. Zukausko, Maironio, J. Tumo-Vaižganto, V. Dubeneckio ir kt.

Aldona Rimdeikienė, M.K. Ciurlionio dailės muziejaus Liaudies meno skyriaus vedėja „Kauno tiesoje“ (Nr. 208) paskelbė atsiminimų pluoštelį, iliustruodama nuotraukomis, kaip buvo griaujami ir naikinami Karo muziejaus sodelyje rinkiniai meniški kryžiai. Tai buvo tikras vandalizmo aktas. Jie buvę nugriauti, nupjauti, aplaužyti ir paskirti sunaikinimui. Dalį jų ornamentų priglaudęs M.K. Ciurlionio dailės muziejus. Sunaikintų—išniekintų kryžių trys nuotraukos paskelbtos laikraštyje.

„Kauno tiesoje“ (Nr. 219) atspausdintas įdomus Lietuvos miestų architekto Algimanto Miškinio (gim. 1929 m.) rašinys, iš kurio aiškėja, kad Lietuvos kultūros fondo Kauno taryba jau renka lėšas keturių paminklų atstatymui. Du iš jų būsią nauji. Tai Dariaus ir Girėno bei Stalinizmo aukų paminklai. Kiti du — atstatomi Laisvės statula ir Vytauto D. paminklas A. Panemunėje, buv. karo mokyklos rajone. Šis skulpt. V. Grybo sukurtas paminklas numatomas atstatyti ligi 1990 m., kai bus švenčiama Žalgirio mūšio 580 ir Vytauto mirties 560 metinės. Paminklo statula neišliko, bet yra ieškoma. Manoma, kad ji slypi kur nors paslėpta. Tačiau šis paminklas dėl žinomų aplinkybių būsią atstatomas jau kitoje vietoje.

Be šių paminklų būsią atstatyti septyni minėti biustai, stovėję Karo muziejaus sodelyje. Beveik visos jų skulptūros esančios išlikusios. Projektuojamas paminklas poetui Adomui Mickevičiui.

Numatoma pastatyti paminklą Dariui—Girėnui, jų 60 m. skridimo ir žuvimo sukakties proga. Statyba rūpinasi Lietuvos aviacijos federacija. Stalinizmo paminklas būsią pastatytas netoli Kauno geležinkelio stoties. Jo terminas — 1991.VI.14 — taigi represijų ir masinio deportavimo 50-jų metų proga. Tautos veteranų biustai būsią atkurti tam tikra eile, jų sukaktį proga. Spalio 9 d. iškelta Trispalvė Karo muziejaus bokšte.

Rašinį baigsime mūsų jau cituotos „Atgajos“ klubo tarybos atsisaukimo žodžiais: „Dvasinis ir materialinis tautos atgimimas buvo sistemingai naikinamas. Tai ir sugriauti paminklai, ir sudegintos knygos, ir išniekintos bažnyčios. Tačiau, nors buvo daroma viskas, kad užmirštume kuo buvome ir kuo esame, mes nepamiršome. Išblukusiose fotografijose ir pageltusiose knygoje, o svarbiausia — širdyse ir atmintyje išlaikėme savo istoriją su senais gatvių pavadinimais, paminklais ir vardais. Išlaikėme, nors ir ne visi, tikėjimą ateitimi. Išlaikėme meilę savo tėvynei Lietuvai. Karšta 1988 m. vasara parodė, kad mes dar gyvi“.

Ivyklai

„The Australian“ XI.2 paskelbė didelį skelbimą dėl karo nusikaltimų įstatymo, kurį pasirašė Sidnėjaus bendruomenių pirmininkai: estų — Kroll-Simmul, latvių — A. Silkenis, lietuvių — A. Giniūnas ir ukrainiečių — G. Mencinsky. Pateikia 6 faktus, kad toks įstatymas yra retrospektyvus, vienašališkas, nedoras teisti asmenis, kurie nebuvo Australijos piliečiai, ne Australijos teritorijoje ir tokio įstatymo nebuvo įtariamų nusikaltimų metu. Negalima pasitikėti liudininkais dėl nusikaltimų prieš 50 metų, nei sovietų parodymais, teismų išlaidos būtų astronominės, sprendimus kontroliuotų politiniai sprendimai, teisti būtų parenkami tik Rytų europiečiai, kurių tėvynės buvo prievarta okupuotos nacių Vokietijos ar Sovietų Sąjungos. Tie teismai privalo būti panaikinti dar prieš jiems prasidedant!

Canberra. Nepriklausomas senatorius Brian Harradin XI.7 skelbia, kad Australijoje kasmet padaroma virš 80,000 abortų už kuriuos Federalinė valdžia iš takso surinktų pinigų sumoka po 6 milijonus ir 400 tūkstančių. Statistikos duomenimis Australijoje padaromas abortas vienam iš trijų gyvų gimusių kūdikių.

Sydnejus. Ankstesnis Darbo partijos NSW valdžios ekonomijos patarėjas Terry Alchin, 40 metų amžiaus, pakaltintas bent 100 atvejų išrašant saviems reikalamis valdžios čekius.

Melbournas. Planuojamas naujas miesto ketvirtas universitetas Melbourne vakariniuose priemiesčiuose, kuris pradėtų veikti 1990m.

Melbournas. Pastė dingio Telecom maišas su \$30 milijonų čekiais, juos išsiunčiant po visą Australiją. Vagys jais negalės pasinaudoti, nes išmokami tik savininko banke. Federalinei policijai mįslė, kas tuos maišus nušvilpė.

New Yorkas. Jungtinių Tautų raportas skelbia žmogaus teisių pažeidimus Izraelio okupuotose arabų srityse, prasidėjus palestiniečių laisvės reikalavimams nuo 1987m. gruodžio 8d. Raportas pateikia faktus, kaip Izraelio kareiviai nušauti arabus, juos puola guminėmis kulkomis, ašarinėmis dujomis, apšaudo civilius gyventojus. Per tą laiką nušovė jau virš 300 palestiniečių, žuvo tik 10 Izraeliečių, tūkstančiai palestiniečių įmesti į kalėjimus, tūkstančiai arabų sužeisti, apimant ir moteris, vaikus, activistai ištremiami į Libaną, išsprogdinami jų namai, skelbia ilgai nusitęsiančius apsiausties stovius, ekonomines sankcijas.

Jeruzalė. Rinkimus laimėjus naujai perrinktam Izraelio ministrui pirm. Shamir, jis skelbia ir toliau statys naujas žydų kolonijas okupuotose arabų žemėse — Gaza ir Vakarų Jordano srityse, nekreipiant dėmesio, kad tam prieštarauja Jungtinės Tautos. Jau 70,000 Izraeliečių apsigyveno arabų okupuotose žemėse.

TEVIŠKES AIDAI
18 Henry St. Kensington. Vic. 3031. Tel. 376 7355

LEIDZIA AUSTRALIJO LIETUVIŲ KATALIKŲ FEDERACIJA

Redaktorius kun. Dr. P. Dauknyš. Korespondencijas, straipsnius, skelbimus, prenumeratas siųsti viršuje nurodytu adresu.

Prenumeratos kaina metams \$25, kituose kraštuose \$30, Atskiras numeris 50c Skelbimai už skilties vieną cm — \$150 c. Nuolatiniams skelbėjams daroma nuolaida. Už skelbimų turinį neatsakoma. Redakcija straipsnius ir korespondencijas taisy savo nuožiūra.

Published by Dr Pranas Dauknyš
18 Henry St. Kensington 3031.
President of the Lithuanian
Catholic Federation.

TEVIŠKĖS AIDAI

Drąsa prabilti

Sovietinės spaudos ir teroro metais nebuvo laisvės viešai prabilti, bet pati lietuvių prigimtis vertė prabilti iš pogrindžio. Kilo ryžtas prasiveržti iš sovietinio režimo. Prasidėjus Maskvoje Persitvarkymui, laisvės šauksmu pirmieji prabilo pabaltiečiai. Lietuvos Persitvarkymo sąjūdžio žinioje rugsėjo 13 laidoje jau viešai pasirodžiusiu 37-tuoju numeriu skelbia: „Mitingais sprogsta Lietuva! Lietuvoje neregėtas, nematytas dalykas! Kada po didžiųjų sueigų Vilniuje liepos viduryje ir kiek vėliau išvydome susibūrusį Kapsuką (Marijampolę), Siaulius, tai jau atrodė kone stebuklu. O po to pasipylė Alytus, Palanga, Klaipėda, Kaunas, Šilutė, Vilkaviškis, Lazdijai, Varėna, Anykščiai, Rokiškis, Naujoji Akmenė, Panevėžys, Jonava, Druskininkai... Ir tai vis mitingai - atviro oro, stadionų ir aikščių renginiai. Dešimtūkstantinės minios!“

Scenarijai visur panašūs: visuomenė kviečiama susitikti su Lietuvos Persitvarkymo sąjūdžio iniciatyvos grupės atstovais. Atvyksta ir miesto ar net rajono valdžia. Ir prasideda. Dvasia visur beveik ta pati - DRĄSA! Žmonės mokosi demokratijos, o ši neįmanoma be drąsos. Už laisvę reikia mokėti, ir dažnai brangiai mokėti. Džiugu žiūrėti ir klausyti, kai dešimtmečius nieko neklausiusi provincijos valdžia pasijunta lyg pagauta ir nežino kokių žodžių ar žestu atsakyti į tūkstančių širdyse susikaupusį skausmą, gėlą ir teisybės troškimą. Taip tai mūsų keltas. Viskas visų mūsų labui.

Alytus ir Panevėžys, rašo Lietuvos Persitvarkymo sąjūdžio žinios, šiedu miestai nusipelnė atskiros dėmesio. Tiesa, jie labai skirtingi savuoju temperamentu ir istorija. Tačiau būtent Alytuje rugpjūčio 15-tą pasirodė naujas mūsų spaudos organas „Alytaus sąjūdis“, o Panevėžyje 29-tą - „Sąjūdžio žodis“. Saunuoliai! Be laikraščio dabar lieka tik šiauliai. Panevėžys rugsėjo 11d. įvyko grandiozinis mitingas. Miesto stadione Sąjūdžio grupės kvietimo paakinti susirinko apie 50,000 žmonių! Tokio masto Panevėžys dar nematė. Jūra trispalvių Lietuvos vėlavų, pulki organizacija.

Šiandien Pabaltijį turi vienyti Ignalinos atominės energijos sustabdymo klausimas, bet liūdna būtų, jei vienyti vien tik tai. Pabaltijo tautos turi vienyti ne tik šiandienos darbai ir ateities viltys, tragiška istorijos lemtis, bet ir šviesūs nepriklausomybės metų atsiminimai. Labai mažai mes sužinom apie estų ir latvių atgimimą, menkai bendraujam ir pažįstam vieni kitų istoriją. Reikėtų atgaivinti - daugiau nei po pusės amžiaus - Baltijos idėja.

PD

Lietuvos Persitvarkymo sąjūdis aidi per pasaulį

Cia kalba Vatikano radijas

Vilniaus Sporto rūmuose Lietuvos Persitvarkymo sąjūdžio Steigiamasis susirinkimas tęsė savo darbą spalio 23 d. Rimo aistros, kilusios dėl skirtingų nuomonių susidūrimų, kalbėtojai dalinosi mintimis apie įvairius visuomeninio gyvenimo aspektus. Kompozitorius Osvaldas Balakauskas griežtai kritikavo ligšiolinį socializmą ir partijos valdmenį visuomenėje, greta politinių skaudulių pabrėžtinai pritarė anksčiau kalbėjusiam Algirdui Patackui, besisielojančiam tautos dora. Balakauskas sakė, kad reikia atstatyti dvasininkų luomo lygiateisiškumą, nes ir šiandieniniame tautos atgimime, kaip ir anksčiau, dvasininkai gali būti potenciali jėga.

Poetas Sigilas Geda labai palankiai atsiliepė apie religines dvasios jaunimo organizacijas, karštai ragino užmegsti kuoglaudžiausius ir dalykiškesnius ryšius su lietuvišais išelviais visame pasaulyje.

Filosofas Jokūbas Minkevičius sau ir kitiems kėlė šitokią klausimą: „Argi ne iš savęs turime visų pirma reikalauti, argi ne sau turime kelti kuo didesnius reikalavimus?“ Remdamasis antikos palikimu, jis ragino remtis sveiko proto ir realybės jausmais. Filosofas pareiškė didelę padėką „Caritas“ Katalikų moterų d-jos narėms už didžiulius jų perduotus lobius ir gražius sveikinimus Suvažiavimo dalyviams.

Atsistoję ir ilgais plovimais Suvažiavimo dalyviai pasitiko į sceną užkopusį Petrą Cidziką. Jo pasisakymas buvo labai nuolankus ir trumpas: „Ar norite, kad grįžtų politiniai kaliniai?“ — paklausė jis. Suvažiavimo dalyviai atsakė sutartinu šūkiu: „Norime!“ Padėkojė visiems už paramą, plovimų lydymas Cidzikas nulipo nuo scenos.

Popietiniame posėdyje kalbėjo komunistų partijos pirmasis sekretorius Algirdas Brazauskas. Jis pasakė, kad su Persitvarkymo sąjūdžiu spręstas visas problemas, kurios buvo iškeltos Suvažiavime. Jis pabrėžė, kad stovint tribūnoje esą neįmanoma išspręsti rimtų

problemų, kurių įveikti Lietuvoje nepavyko nė per 48 metus. Jis pacitavo kardinolo žodžius, pasakytus sekmadienio ryto pamokslė per šv. Mišias, laikytas prie Katedros durų: „Mokekime laukti, mokekime laukti ir nelipkime vieni kitiems ant kulnų“. „Tik susiėmę rankomis“, — sakė sekretorius, — „bet nestovėkime vietoje, o eikime į priekį, nes mes visi už tai esame atsakingi“.

Vakare Suvažiavimo delegatai, o jų buvo virš tūkstančio, tarp jų 35 kunigai, išrinko Lietuvos Persitvarkymo Sąjūdžio Seimą, susidedantį iš 220 asmenų, į kurių tarpą pateko devyni katalikų dvasininkai. Be to, buvo apsvaistytas ir patvirtintas Sąjūdžio veiklos

programa ir rezoliucijos, o vėliau vakare į pirmąjį posėdį susirinkęs Sąjūdžio Seimas išrinko savo Tarybą. Lietuvos katalikai džiaugėsi, kad tarp 35 Tarybos narių yra ir vienas kunigas — Lietuvos vyskupijų Liturginės komisijos pirmininkas Vaclovas Aliušis.

Labai ilgai užsitęsė balsų skaičiavimas ir Suvažiavimo uždarymas įvyko tik apie 4-tą valandą ryto, pirmadienį. Aidint Lietuvos himnui, buvo nuleista trispalvė vėliava. Taip pasibaigė šis istorinis Suvažiavimas, sujūdinęs visus Lietuvos žmones. Per uždarymą profesorius Vytautas Landsbergis pasakė: „Tikėkimės, nors ir nedrąsu taip sakyti, pasikeitė visa Lietuva“.

Jau plevėsuoja Lietuvos Trispalvė!

Laiškas iš Lietuvos, rašytas 1988.10.9 ir 12 d.

Koks šiandien džiaugsmas! Stai, iškelėme Trispalvę vėlavą! Tai įvyko 1988 m. spalio 7 d. 10 val. Vilniuje ir spalio 9 d. 16 val. Kaune. Sunku nusakyti mūsų visų būseną — ir džiaugiamės ir verkiame, daugelis bučiavo vėlavą ir susirinko tūkstančiai žmonių. Pirmiausia vėliava buvo nunešta į Katedrą prie Rotušės aikštės. Ten buvo šv. Mišios, ją pašventino ir visi giedojome „Lietuva, Tėvyne mūsų“. Toliau eisena patraukė link senosios pilies griuvėsių ir ten nulenkėme galvas tylos minutėje mūsų protėviams, kurie žuvo dėl Lietuvos. Išdidžiai vėliava buvo nešama per visą senamiestį. Laisvės aleja iki Karo muziejaus sodelio. Žmonės apibėrė gėlėmis vėlavą ir siekė ją bučiuoti.

Stai, varpų garsams aidint pradėjo kilti mūsų Trispalvė vėliava. Pravirkome visi: vaikai, jaunimas ir senimas. Daug gražių žodžių buvo pasakyta, poetas K. Genys skaitė savo kūrybos eiles, kalbėjo prof. Smailys ir kiti. Vienas inžinierius rodė vėlavą prieškarinę, išsaugotą iki šios dienos. Kai jų šelmą vežė į Sibirą, motina įsiuvo vėlavą į apsiaustą ir taip vėliava, apkeliausi Sibirą, sugrįžo atgal namo. Antra vėliava taip pat buvo senoji, jau skylėta nuo

senumo, tačiau dar brangesnė.

Po minėjimo žmonės ilgai nesiskirstė, giedojo „Lietuva, Tėvyne mūsų“, „Lietuva brangi“, „Kur lygūs laukai“, „Kur bėga Sešupė“ ir daug kitų. Susirinkusieji vieni kitus sveikino, bučiavo, nors ir buvo nepažįstami.

Stai jau 3 dienos, kai iškelta mūsų vėliava. Kasdien po darbo bėgame pasižiūrėti, pasidžiaugti. Padedame gelių bokšto papėdėje.

Pasveikinkit visus tautiečius su Vėliavos pakėlimu, lai jie didžiuojasi savo garbinga tauta. Linkiu Jums greičiau atvykti į Kauną, parymoti bokšto papėdėje ir pajusti dvelkimą to mielo krašto, kuris vadinasi Lietuva.

Dabar prie „Sąjūdžio“ prisideda beveik visa Lietuvos valdžia. Tai sveikintinas didelis žingsnis į priekį — į tautos gerovę.

Artėja Vėlinių diena. Dėgsime žvakutes, susikaupsime ramybėje ir maldoje. Lapkričio 3 d. bus gedulingas vakaras — koncertas Kauno Katedroje. Dalyvaus filharmonijos choras, orkestras ir aktoriai. Tai pirmas koncertas Kauno Katedroje. Raseinių bažnyčioje jau buvo

Džiaugsmas atgavus Vilniaus katedrą

Kaip praneša Vatikano radijo biuletenis, spalio 23d. drauge su kardinolu Šladkevičium Vilniuje šventas Mišias aukėjo keturi kiti Lietuvos vyskupai, ir daugiau negu dvidešimt kunigų. Altorius buvo pastatytas prie pat katedros durų, tarp fasado kolonų. Vatikano radijo dienraštis ypatingai atkreipia dėmesį į tai, kad nepaisant ankstyvos valandos — Mišios prasidėjo 7 val. ryto, ir šalto oro — oro temperatūra tą rytą Vilniuje buvo nukritusi ligi nulio, katedros aikštė buvo perpildyta žmonėmis.

Vilniaus katedra bolševikų valdžia iš katalikų atėmė 1945m. o 1950m. nuo katedros frontinės dalies viršaus nugriovė kryžį ir šventųjų statulas — Sv. Elenos — viduryje, Sv. Stanislovo — kairėje ir Sv. Kazimiero — dešinėje. Nusavintos ir visos religinio meno bei kulto vertybės, katedros lobis, archyvas, inventoriųs, baldai, įvairūs reikmenys ir paversta į paveikslų galeriją ir koncertų salę.

Šiuo tarpu dar nėra žinoma, kokiomis sąlygomis katedra yra sugrąžinta.

Australijos Lietuvių katalikų federacijos XIX suvažiavimas Adelaidėje
Lietuvių katalikų centre
gruodžio 28 d., trečiadienį

9 val. šv. Mišios, registracija, pusryčiai.

10.30 Suvažiavimo atidarymas, invokacija, prezidiumo ir sekretoriato kvietimas, mandatų komisijos sudarymas, sveikinimai. Federacijos valdybos pranešimai: pirmininko, izdininkės, kontrolės komisijos. Diskusijos dėl pranešimų. Priėmimas, apyskaitos tvirtinimas, „Tėviškes aidų“ redaktoriaus pranešimas, „Ateities žingsnių“ redaktorės pranešimas, diskusijos.

12.30 Pietūs.

2.00 Prelato P. Butkaus paskaita. Federacijos valdybos ir kontrolės komisijos rinkimai. Pasisakymai Federacijos veiklos bei kitais klausimais. Suvažiavimo sveikinimai, padėkos. Suvažiavimo uždarymas. Giesmė „Marija, Marija“.

Suvažiavime dalyvauti kviečiami visi lietuviai.

Balsavimo teisę turi tik įgalioti atstovai.

ALK Federacijos valdyba

Kristus, Visatos Valdovas

Atkelta iš 1 psl.

Kristaus atneštoji žinia apie Dievo karalystę, apie Dievo meilę, apie Jo rūpestį mumis, apie didžią ateitį, kuriai Jis mumis ruošia! Tai visos tas šviečias Kristaus Evangelijos pasaulis, kuriame mes nuo pat kūdikystės gyvename, kvėpuojame, kurio negalima trumpais žodžiais apsaityti, su kuriuo gal mes per daug esame apsipratę, juk žinia apie amžiną laimę yra mums taip tapusi savaime suprantama, kad nebedaro įspūdžio? O tačiau ar jaučiame, kad be šių tiesų, kurias Viešpats mums apreiskė - mūsų gyvenimas būtų ir palikęs ta tamsia kamera, arba kaip filosofas Sartre, kuris apdovanotas Nobelio premija, sako: „Pragaru“.

Kristus atvėrė langus ir mums parodė dieviškus tikėjimo tolius: vilties ir meilės gyvenimo horizontą.

Tad žmogus, kuris ieško tiesos, kuris ieško tikro gyvenimo, ne šio praeinančių dienų ir mirties, bet tikrojo, - tas klausia Kristaus.

Po to, kai Kristus atvėrė mums langą, mes esame įpareigoti žvelgti į šviesos atskleistus tolius, žvelgti į dievišką tiesą, kai tiesos liudytojai buvo mūsų tarpe, niekas neturi teisės pro tą tiesą praeiti nekreipdamas dėmesio. Jei tau lemta būti žmogui - tu negali būti abejingas tiesai, ar jos neieškoti, jei tau teko pažinti Kristų - už ką nuolankiai būk dėkingas, tu negali abejingai praeiti pro Jo kryžių - arba Jo tiesos ir meilės Karalystę. Po to kai Kristus už savo Tėvo tiesą atidavė savo gyvybę ir kraują, po to, kai Dievo Sūnus tik todėl gimė ir į pasaulį atėjo, kad liudytų apie tiesą - jau per visą amžinybę negali būti vistikle, ar mes tą tiesą pažįstame ir joje gyvename, ar ne!

Bet kur tada laisvė, kur tolerancija - tegu daro kas kaip nori? Bet kas yra laisvė? Kristus stovėjo prieš Pilotą surištomis rankomis, - bet ar Jis nebuvo laisvas savo dvasia? Kad laisvasis žmogus stovi išskėstomis rankomis apkabinęs pasaulį, - bet ar jis laisvas, ar jis nėra vergas pasaulio opinijos, ar savo pageidžių žemų?

Kristus neskelbia religijos karų,

bet moko, kad už tiesą reikia aukoti savo jėgas ir kraują. Ir todėl šiandien stovėdami prieš Kristų Valdovą, arba tikime į Kristų, arba mums nelieka nieko. Šia prasme Kristaus Karaliaus šventė ir stato mums aiškų klausimą: arba, arba. Arba mes tikime Jėzų Kristų - Dievą tapusi žmogumi, kaip tą, kuris ant kryžiaus išliejo savo kraują už mus, kad mes būtume tikrai atpirkti, arba be to mūsų krikščionybė tik graži svajonė - sapnas, kaip daugelis kitų kuriuos sapnuoja žmonija.

Be šio tikėjimo į Jėzų Kristų veitui gražiai kalbėtume apie humanizmą, apie Vakarų krikščionišką dvasią ir kultūrą. Visos tos krikščioniškos tiesos ir daug kas gražaus - kultūra ir menas, ar gražūs papročiai - visa tryksta iš vieno to paties šaltinio - Kristaus.

Senos katedros ar modernios bažnyčios, kam jos? Kam organizacijos, vėliavos ar kiti sambūriai, kam kryžiai ant kapų ir kam tos maldaknygės rankos? Visa tai būtų beprasmiška! Jei tu netiki Kristų, jei tu nesi su Juo ir Jame - tavo krikščionybė neturi pagrindo. Neužtenka tolerancijos Bažnyčiai, - tai nepadės, tai ne tikėjimas. Mes tiek esame tikintys, kai tikime Jėzų Kristų ir išpažįstame savo viešų gyvenimų.

Noriu užbaigti mintimis poetės D. Mickutės-Mitkienės:

-Dar niekada nebuvo žemė tiek aukų,

Nei tiek vergų nei katakombų.

Išvesk juos, Viešpatie, Taikos

taku -

Tegu Valdovo Kristaus Vardas skambal

Laisvės kovos pavojai

Rašo Dr. Jonas Kunca

Ir vėl, kaip ir 1918 metais, istorija berods mums talkininkauja. Po I pasaulinio karo, nusilpus Vokietijai ir Rusijai, susidarė palankios aplinkybės Lietuvos nepriklausomybei atgauti. Dabar panaši proga lyg tai kartojasi dėl Sovietų Sąjungos ekonominio bankroto, prie kurio ją privedė marksistinė santvarka. Anuomet mūsų patrijų grupė sugebėjo atstatyti valstybės nepriklausomybę. Dabar atėjo mūsų eilė jį žygdarbi pakartoti.

Aplinkybės yra panašios, bet kartu ir skirtingos. Priešas nusilpęs, tačiau imperijos viduje nėra revoliucijos, kaip kad buvo I pasaulinio karo pabaigoje. Iš kitos pusės, dabar turime žymiai daugiau kovotojų, ir pasaulio nuomonė yra mums palanki. Nors ir skirtingos, bet labai didelės kliūtys turės būti nugalėtos ir ši kartą, kol Lietuva galų gale vėl bus nepriklausoma.

Aną kartą reikėjo savanoriams kovoti visuose frontuose. Ši kartą greičiausiai neteks kovoti su ginklu rankoje, o tik su makiaveline diplomatija, ištvėrme ir tautos vienybe. Nėra

abejonės, kad Maskva mėgins infiltruoti Sąjūdį ir Laisvės lygą. Iš dalies priešas jau turi tai padaręs. Reikės didelio apdairumo ir atsargumo, kad agentai negalėtų įsiskverbti į atsakingas vietas, kad nesusikaldytų stiprių organizacijų ir jų neišprovokuotų.

Kuo mažesnis skaičius organizacijų, tuo veikla sėkmingesnė. Naudingiau veikti per esančias. Jų pakanka. Tas pat yra ir su išeivija. Dabartiniu metu mums reikia pamiršti visokius beverčius kivirčius. Vietoj to, turime remti mūsų pačių išsiritą vadovybę, kurios pareiga giliai ir vispusiškai apmąstyti veiklos planus ir kruopščiai juos vykdyti, pritaikant besikeičiančiomis sąlygom. Išeivijos veikla niekad neturi kenkti ok. Lietuvos brolių pastangoms. Todėl ją reikia derinti per abišalius pasitarimus.

Infiltracija liečia ir išeiviją, ne vien Lietuvos organizacijas. Nuo jos apsaugoti yra sunku, gal net neįmanoma. Manau, galima apsaugoti, kad kai kurios žinios nepasiektų Maskvos ausies.

Būtina sekti įvykius Sovietų Sąjungoje, kadangi nuo jų priklauso mūsų veiklos gairės. Jų kryptis yra tik viena - vesti tautą į laisvę trumpiausiu keliu.

Maskva niekada neatsisakys Pabaltijo gera valia. Tik aplinkybės gali ją priversti tai padaryti. Belaukdami tinkamo momento, laiką turime išnaudoti tautos konsolidavimui, dvasiniam atgimimui ir paruošimui savistoviam gyvenimui. Tai daro barai platus. Gaunamas iš Maskvos lengvasis reikia išmintingai panaudoti, o jei bus mums suteiktas ekonominis savistovumas - kurti tvirtą pagrindą tautos atečiai. Galbūt „perestroikos“ laikotarpis bus trumpas, todėl reikia maksimaliai išnaudoti kiekvieną progą. Kas seks po „perestroikos“ - niekas nežino. Jei atsirastų galimybė atgauti krašto laisvę, jai turime būti pilnai pasiruošę.

Rusų istorikas kritikuoja slaptus protokolus

Rugpjūčio ir rugsėjo mėnesį sovietų komunistų partijos viršūnės nesiliovė tvirtinę, kad Stalino-Hitlerio paktas buvo grynai gynybinio pobūdžio ir reiškė abejones slaptų protokolų autentiškumui. Jie susilaukė atkirtio ne tik iš lietuvių inteligentijos rugpjūčio 23 d. masiniame mitinge, bet ir iš Maskvoje išelšančio dienraščio „Komsomolskaja pravda“. Rugpjūčio 24 d. komjaunimo oreganas išspausdino karinio istoriko ir armijos veterano V.M. Kulišo straipsnį, kuriame jis, cituodamas uždarytuose plačiai visuomenei archyvuose esančią medžiagą, įrodinėja, kad paktas nebuvo gudrus Stalino ėjimas, padėjęs jam laimėti laiką. Stalinas tikėjęs, kad su paktu prasidės tikra sovietų-nacių „detantė“. Paktas suteikė naciams laisvas rankas Prancūzijoje ir įgalino juos vėliau vienu frontu užpulti Sovietų Sąjungą.

Savo straipsnyje Kulišas parodo, kaip Stalinas planavo užimti Pabaltijo valstybes ir dalį Lenkijos. Cituodamas pakto slaptus protokolus, jis rašo, kad Hitleris atsilygino Maskvai už jos laikyseną Lenkijos užpuolimo metu, perduodamas Stalinui Lietuvą, Latviją ir Estiją bei kitas teritorijas. Kulišas priduria, kad Stalinas padėjo Hitleriui palmti valdžią, kovodamas ne tiek prieš nacius, kiek prieš Vėimaro respublikos socialdemokratų.

Kulišo straipsnio santrauka buvo išspausdinta „The Washington Post“ rugsėjo 13 d. numeryje. Šis dienraštis pateikia tokią skirtingų signalų iš Maskvos interpretaciją „Novosti“ direktorius Valentinas Falinas, vadovaujantis ofenzyvai prieš pakto slaptų protokolų autentiškumą, yra liberalas, bet dabar yra nuomonės, kad Gorbačiovo reformos išėjo iš vežių ir privedė prie suirutės Pabaltijo respublikose ir Lenkijoje. Todėl jis prisijungė prie „kietosios linijos“ šalininkų, o per tai sunerimo Gorbačiovo-Jakovlevio grupė, kuri atsikirta Kulišo straipsniui.

„The Washington Post“ nuomone, Kulišo straipsnis turės didelio poveikio. Jis švedžia išsūkj II-jo pasaulinio karo mitui, kuris oficialiai aiškinamas, kaip didysis istorinis įvykis, suvienijęs „sovietines tautas“ ir paverčia kiekvieną sovietų karo paminklą dalinai paminklu „stalinizmo“ aukoms. Taip pat „pirmą sykį oficialus partijos organas suabejojo, ar Rusija teisėtai įsigijo II-jo pasaulinio karo metu prisijungtas teritorijas. O tai neišvengiamai žadins nacionalistinius jausmus Sovietų Sąjungos nerusiskose respublikose.“

(ELTA)

„Tautos dvasia labai gyva“

Laiškas iš Lietuvos, rašytas 1988.X.7

Dabar jau visai nebeliko laiko. Reikia daug skaityti - spauda, pagaliau, rašo daug tiesos. Televizijos, radio laidos dabar atima daug laiko. Juk negalima nepamatyt, nepaklausyt to, dėl ko skauda. Negalima nenuvykti į mitingus, susirinkimus, kuriuose plazda mūsų vėliavos, skamba „Lietuva brangi“, „Lietuva, Tėvyne mūsų“. Dažnai negaliu giedoti ištisai - užspaudžia gerklę, ašaros užtvindo akis... Bet giesmės veržiasi, sklinda po mūsų dangumi. Šiandien, dabar, šiuo metu, 10.00 val. Gedimino bokšte kyla mūsų trispalvė. Gailla, televizijoje nerodo. Tikimės vakarinėje žinių laidoje pamatyti.

Nežinau, ar Lietuva buvo lietuviškesnė mūsų laikais, bet tokio pakilimo tikrai nebuvo. Kas be ko - yra daug kovos, nesklindamų,

dramatiškų įvykių, bet tautos Dvasia labai gyva. Tiek metų slopinta, išskleidė sparnus. Matytum, koks mūsų jaunimas! Mes tokie nebuvom. Žinoma, gal ir nereikėjo tada.

Viešpatie, kaip norisi gyventi dabar! Yra kas veikti! Ir reikiai! Aš ir vėl laimingas, kad čia esu - po mūsų dangumi!

Ir mano sūnus metėsi į įvykių sūkuri. Ir džiugu, ir baugu. Šiandien su „Varpo“ grupe išvykęs į vieną Baltarusijos lietuvių „salą“. Reikia baldint, žadint, palaikyti lietuvių dvasią visur. Vyksta ekspedicijos net Sibiran. Tai bent laikai! Reikia galvoti, kad lms grįžti „paukščiai“ ir iš šiltųjų kraštų (tokių užuominų jau pasigirsta).

...„Lietuviais esame mes gimę“...

Trečias parpuolimas Golgotos kelyje

1983.1.26 - 1988.VII.11

(Tęsinys)

Kasmet lagery disidentai švenčia akad. Andriejaus Sacharovo (V.21) ir JAV prezidento Ronaldo Reagano (II.6) gimimo dienas. Programoje: sparnuotas žodis ir arbatos stiklas.

1988 m. sausio pradžioje Maskvos TV perdavė M. Gorbačiovo ir R. Reagano naujametines kalbas. Reagano kalba buvo palydėta ilgais ir nuosirdžiais aplodismentais. VII. Brandtas ir Ed. Kennedy tapo Uratų lagery kalinių keiksmazodžiais.

Lagerio šventės: Politinio kalinio diena (X.30) ir Visuotinių žmogaus teisių Deklaracija (XII.10). Tą dieną badaudavo lagery VS 389/36 15-20 žmonių ir parašydavo atitinkamus protesto pareiškimus Tarybų valdžios organams. Nuo 1985 m. pradėjo bausti už šią badavimo akciją: atimdavo ar pasimatymą, ar teisę pirkti krautuvejė, ar tiesiog sodindavo į izoliatorių 15 parų.

1988 m. birželio mėn. 20d. buvo įkurta lagery VS 389/3335 grupė sukurti profsąjungą ginti kaliniams, nes dabartinės profsąjungos kalinių negina. Iniciatorių grupė iš 9 asmenų: Kozaškov Michail, Goldovič Aleksandr, Moskovcev Viktor, Kiričenko Sergej, kun. Svarinskas Alfonsas, Anderson Arnold, Kukabaka Michail, Ulesnievič Katingiev. Vėliau prisidėjo Lubman Leonis (tuo laiku jis sėdėjo izoliatoriuje). Visi parašė vieną bendrą tekstą atskiruose savo laiškuose (lagery kolektyviniai pareiškimai draudžiami) ir norėjo pasiųsti profsąjungų laikraščiu Trud Maksvoje. Bet lagerio administracija šių laiškų nepraleido ir gražino. Tada visi sudėjom visus laiškus į vieną didelį voką ir išsiuntė generaliniam prokurorui į Maskvą. (Prokuratūroms leidžiama siųsti laiškus ar skundus uždareme voke. Todėl formaliai administracija negali tikrinti, bet KGB vis vien tikrina).

Tuo pačiu metu Kukabaka Michail parašė laišką „Pravdos“ (partijos oficiozo) redakcijai. Mat buvo prasidėjęs vėjus prieš Vakarus, neva trukdantius buvusiems Afganistano belaisviams grįžti į Tarybų Sąjungą, ir atsisaukimas, kad tarybinė visuomenė jiems pagelbėtų medžiaginiais ir dvasiniais, nors šie kariai, anot oficialios propagandos, internacionalistai ir atliko savo internacionalinę pareigą. Kukabaka Michail įrodinėja, kad Afganistano užpuolimas - agresija, o vyriausybė ir kariai, užpuolę Afganistaną, yra nusikaltėliai, o ne didvyriai. Jie ne gelbėjo, o žudė afganų tautą. Laiško nepraleido, o kaliniui, be abejo, atkeršys. Dar pavasarį saugumietis, atvažiavęs iš Maskvos, tvirtino, kad jei Kukabaka „nenušiginkluos“, o ir toliau priešinsis valdžiai, tai lagery supus.

Stai trumpa etapų ir lagery fotografija. O aprašyti kalinio išgyvenimus reikėtų Solženycino plunksnos.

Viso pasaulio tautos, ir Lietuva,

Rašo kun. Alfonsas Svarinskas

skaudžiai pergyvena 2-ji pasaulinį karą ir pokario metų tragediją tik dėl to, kad du baisūs diktatoriai - Stalinas ir Hitleris 1939.VIII.23 sutartimi ir 1939.IX.28 slapto protokolu, pasidalino veikimo sferomis Pabaltijį ir Rytų Europoje. - Stalinas, kaip rašė „Gimtas kraštas“ 1988 nr. 35, - pakėlęs taure šampano, sveikina Molotovą ir Ribentropą, pasirašius Tarybų Sąjungos ir Vokietijos nepuolimo sutartį. - Mokečiaui piešti, - tame pat laikrašty dėsto poetas Justinas

Marcinkevičius, - 1939-40 metų sutartis pavaizduotiau tokia karikatūra: Hitleris ir Stalinas, vienas iš vienos, kitas iš antros pusės, ryja Europos žemėlapi, užsigerdami iš bokalų, kuriuose yra ir lietuvių tautos kraujo, asarų, skausmo, nevilties.

Iš tikrųjų, jei ne tie du baisūs diktatoriai, tai lietuviai iki šiandien būtų auginę kviečius ir bekonus, žaldę Europoje krepšinį ir nebūtų pravadžiuojami ekstremistais, antitarybininkais, nebūtų nusėję savo kaulais Sibiro platybės.

Taip, nebūtų.....

Dėkoja prof. Dr. Vytautas Skuodis

Jau beveik mėnuo, kai aš sugrįžau iš Australijos ir vis dar tebegyvenu ypatingai maloniais išpūdziais, kurių didelę gausą aš patyriau būdamas Asutralijos lietuvių tarpe.

Pasinaudodamas Australijos lietuvių laikraščiais „Tėviškes aidais“ ir „Mūsų pastoge“, aš noriu dar kartą pareikšti mano ypatingai nuosirdžia padėką visiems Australijos lietuviams ir nelietuviams su kuriais man teko susitikti, kurių dėmesiu, vašingumu ir pastoge aš naudojaisi. Taip pat labai jums visiems ačiū už jūsų visas dovanas ir už jūsų pastangas parodyti man jūsų lietuviškosios kultūros židinius ir Australijos krašto nepakartojamą grožį, jo specifiką ir paslaptinę Pietų Kryžių, mūsų lietuviškojo dangaus Grygo Ratų analogą.

Grįžau iš Australijos labai praturtėjęs dvasiškai ir žiniomis. Man ypatingai didelį išpūdį padarė tai, jog ir tame, atrodo, be galo toli nuo Lietuvos nutolusiame žemės krašte, aš sutikau daug lietuvių, kurie daug kuo lietuviškesni už daugelį lietuvių, gyvenančių pačioje Lietuvoje.

Jūsų nuosirdžiai pastangos, kiek leidžia jums sąlygos išsaugoti lietuvišką dvasią, dirbti lietuvių tautai ir jos kultūrai, jūsų karštas noras padėti Lietuvai atgauti laisvę mane tebejudina.

Tikėkite, apie jus aš išsivežiau pačią geriausią nuomonę.

Aš nuosirdžiai linkiu visiems visiems Australijos lietuviams ištvermės ir kantrybės, tvirtito ryžto ir gyvos energijos, žinoma, taip pat ir geros sveikatos, visuose jūsų geruose darbuose, lietuviškame

veikime ir padaryti taip, kad jūsų geras vardas dar labai ilgai geru žodžiu būtų minimas Australijoje, Lietuvoje ir visame Pasaulyje.

Lai nuolatos jums teikia jėgų ir pasitikejimo Lietuvos ateitimi Dievo Apvaizda, mūsų tautos istorija ir tie nuostabūs ir džiugūs įvykiai, kurie dabar vyksta Lietuvoje. Tiekite, juose yra jūsų visų, nors ir netiesioginis, indėlis. Tai bendri mūsų visos tautos laimėjimai.

Man atrodo, jog ne su vienu iš jūsų kada nors mes dar susitiksimė laisvoje Lietuvos padangėje.

Su gilia pagarba ir dėkingumu visiems Australijos lietuviams.

Vytautas Skuodis

„Moters“ žurnalo skaitytojos

Po ilgesnio laiko gautas laiškas iš redakcijos „Moters“ administratorės L. Senkevičienės. Atsiprošo už ilgą tylėjimą, nes turėjusi didelę nelaimę — koja buvo lūžusi per kelį ir tris mėnesius tekę išgulėti ligoninėje ir namuose. Dėl to žurnalo antras numeris buvo išsiųstas tik birželio mėn., o trečias — rugpjūčio pabaigoje. Ketvirtą numerį žada išsiųsti spalio mėn. pabaigoje. Iš viso šiais metais yra išėję tik keturi numeriai. Būtina išleisti dar du numerius, o metų pabaiga jau čia pat. Atrodo, kad žurnalo redaktorė yra pavargusi, skundžiasi medžiagos stoka. Spalio pabaigoje šauklamas tuo klausimu posėdis, bus mėginama sudaryti redakcinę komisiją ar kaip nors kitaip patvarkyti žurnalo leidimą. Jei bus naujų sprendimų, bus pranešta skaitytojoms. Kol žurnalas eis, kalna pasilieka ta pati — 10 kanadietisų dol. Prašoma siųsti korespondencijas ir savo pageldivimus.

J. Zitkevičienė
„Moters“ atstovė

Adelaidėje Spalio 22d. atleitininkų suruošto Literatūros vakaro programos dalyviai: iš kairės - Z. Vencienė, V. Marcinonytė, V. Balutis, S. Vasiliauskienė, V. Ratkevičius, kun. J. Petraitis, I. Veigush, Slet, Kubilius, M. Pečiulienė, N. Skidzevičius, J. Nekrošienė, S. Pusedriene, V. Janulis, B. Budrienė, Pr. Pusederis, M. Dumčevienė, A. Kaminskienė, A. Gučiuvienė. Nuotrauka A. Budrio.

RELIGINIAME GYVENIME

Vatikano radijo dienraštis praneša, kad Sovietų Sąjungos Aukščiausios tarybos prezidiumas atmetė 6,000 ukrainiečių katalikų pasirašytą ir prezidentui įteiktą peticiją, kuria yra prašoma įteisinti Ukrainos katalikų Bažnyčią. Ukrainiečių katalikų teisių gynbos sąjodžiui priklauso apie 100,000 ukrainiečių ir tas sąjodis rugpjūčio mėnesį buvo surengęs demonstraciją už Ukrainos katalikų Bažnyčios įteisinimą. Milicija tačiau demonstruojančius grubiai išvaikė. Ukrainiečių katalikų bendruomenė sudaro tarp keturių ir šešių milijonų tikinčiųjų, yra slapta 750 įšventintų ukrainiečių kunigų ir šėli vyskupai veikę pogrindyje dabar išejo į viešumą.

Popiežius Jonas Paulius II specialiu laišku pasveikino ukrainiečių kardinolą Lubachievskį jo kunigystės šventimu 50 m. jubiliejiaus proga ir dėkingai prisimena kardinolo sielovados veiklą jam būnant Filadelfijos ukrainiečių vyskupu, atvykus į Romą būnant kardinolo Slipų pagelbininku ir pagaliau tapus jo įpėdiniu vyriausiojo ukrainiečių arkivyskupo pareigose.

Motina Teresė - žmonių meilės apaštalė iš Kalkutos Indijoje, šiomis dienomis lankosi Kanados sostinėje Otawoje ir čia dar kartą griežtai pasisakė prieš negimusios gyvybės žudymą-abortą. Ji dalyvaudama katalikų ir protestantų sąjodžio „Krikščionys už gyvybę“ suvažiavime, Motina Teresė priminė, kad jos prieš 40 metų įkurta žmonių meilės seserų vienuolių kongregacija, kovodama prieš abortus, prila savo globon tėvų nepageldajamų vaikų. Jos įkurta seserų vienuolių šokis yra tarnauti patiemis vargingiausiems tarp vargstančiųjų. Už savo veiklą Motina Teresė 1979 m. buvo pagerbta Nobelio Taikos premija.

Popiežius Jonas Paulius II pakėlęs į arkivyskopus Audrij Bačkį ypatingu būdu sveikino jo tėvus Ona Bačkienę-Galvydaitę ir ministrą Stasi Bačkį ir kitus artimuosius: „Jūs atidavėt Bažnyčiai savo sūnų ir Bažnyčia jums yra dėkinga už šią dovaną, liudijantią tikėjimo ir meilės dvasią, kuria besiremiamsi sukūrėt savo šeimą“. Tėvai buvo atvykę iš Vašingtono, o naujojo arkivyskupo brolis Ričardas su savo šeima iš Paryžiaus.

Rytų Vokietijoje Erfurto mieste įvyko Europos vyskupų konferencijų atstovų ketvirtasis ekumeninis susitikimas. Jame dalyvavęs Milano kardinolas Martini, kuris yra Europos vyskupų konferencijų tarybos pirmininkas, pareiškė, kad Europos krikščionių uždavinys yra siekti tokio suartėjimo, kad katalikai, protestantai ir stačiatikiai galėtų visi drauge melstis tą pačią maldą: „Tėve, teatėline Tavo Karalyste“. Visų krikščionių uždavinys yra savitarpio vienybėje melstis ir veikti, kad Dievo buvimas pasireikštų dabartinėje supasaulejusoje visuomenėje. Krikščionybė turi būti Rytų ir Vakarų Eurpos tautas vienijantis veiksnys.

Lenkų spauda Lenkijoje ir Vakarų pasaulyje, o taip pat ir Lietuvos spauda daug dėmesio skiria Rasų kapinėms Vilniuje. Susidomėjimą sukėlė sovietų projektas Suklėlių gatvė, kuri kerta Rasų kapines, ją praplauti ir iš jos padaryti judrų vieškelį ir būtų pailsti kai kurie kapai. Jų tarpe atsirastų lenkų karių, žuvusių 1920m. kovoje su lietuviais dėl Vilniaus, kapinaitės. Žuvusių tose pačiose kovose lietuvių karių kapai yra šalia lenkų kapų ir jie gali būti to paties sovietų projekto pailsti.

Suvaržyti rusų imigraciją į Pabaltijį

Reuterio žinių agentūra informuoja, kad spalio 26 d. Latvijos sostinėje Rygoje apie dvidešimt tūkstančių žmonių dalyvavo demonstracijoje, kurioje buvo reikalaujama nedelsiant apriboti rusų ir kitų Sovietų Sąjungos piliečių imigraciją į Latviją. Demonstraciją surengė kelios nepriklausomos visuomenės grupės, palaikančios darbo ryšius su Latvijoje neseniai iškūrusių Liaudies frontu. Reuterio agentūra atkreipia dėmesį, kad imigrantų problema Latvijoje ir Estijoje sukelia visuomenėje labai rimtą susirūpinimą. Rusai ir kiti Sovietų Sąjungos tautybių imigrantai Latvijoje ir Estijoje dabar jau sudaro apie pusę tų kraštų gyventojų. Latviai ir estai dėl to reikalauja, kad svetimųjų imigracija į jų kraštus būtų sustabdyta. Reuterio agentūra pastebi, kad šiuo atžvilgiu padėtis Lietuvoje yra geresnė, nes lietuviai savame krašte dar sudaro apie 80% visų gyventojų.

LRTV

Vatikano dienraštis „L'Osservatore Romano“, remdamasis spaudos agentūrų žiniomis, praneša,

Tesuskamba vėl Lietuvoje varpai

Vatikano radijo biuletenis, o taip pat kai kurie didieji italų dienraščiai, tarp jų katalikų dienraštis „Avvenire“, paminėjo vilniškeje „Tiesoje“ neseniai atspausdintą skaitytojo, laišką „Kodėl tyli varpai?“ Jau kiek metų Lietuvos padangėje nesigirdi bažnyčių varpų skambėjimo, rašo vilniškos Tiesos skaitytojas, arba tik retkarčiais pasigirsta din-din ar tuoj nutyla. Tai prieš ketvirtį amžiaus įvestų suvaržymų išdava. Man atrodo, rašo laiško autorius, kad mūsų dienomis toks draudimas nebepaaiskinamas, nes skambinimas varpais yra ne tik sudėtinė religinių apeigų dalis, bet ir nuskurdina aplinką. Juk turime unikaliausių varpų, žavinčių savo tembru. Kauno istorijos muziejaus sodelis tapo viena šio miesto išymybių. Ar nemalonu, klausia laiško autorius, būtų išgirsti melodinę varpų skambėjimą ir triukšmingame Vilniuje? Nemanyčiau, kad ramus varpų kvietimas į pamaldas ar iškilmingas šventinis jų chorales užgautų kieno nors jausmus. Šių apribojimų panaikinimas būtų tikrai geranoriškas žingsnis, baigia laišką vilniškos Tiesos skaitytojas. Italų katalikų dienraštis „Avvenire“ vilniškos „Tiesos“ skaitytojo laišką pristato antrašte: Tesuskamba vėl Lietuvoje varpai!

LRTV

kad praėjusį ketvirtadienį streiką paskelbė daugiau negu 40 Talno uosto Estijoje krovikų, suparalyžuodami uosto darbą visai dieną. Estai krovikai nutraukė darbą protestuodami prieš sunkias darbo sąlygas, visiškai nepakankamą

uosto įrengimų mechanizaciją, žemą darbo atlyginimą, naktinio darbo neapmokėjimą. Spaudos agentūrų žiniomis, po krovikų paskelbto streiko Talno uosto vadovybė patenkino kai kuriuos streikavusiųjų reikalavimus. Derybos tarp krovikų ir uosto vadovybės yra tęsiamos.

(Oss.R.)

Finansai Tautinei stovyklai

Tautinės stovyklos komiteto suruoštos loterijos traukimas įvyko spalio 23d., Lietuvių namuose. Pietus paruošė paukštyčių ir vilklukų mamytės. Joms vadovavo Gaila Dundienė. Visas pietų pelnas paskirtas Tautinei stovyklai.

Pietuose, nors ir pavėluotai, dalyvavo Pietų Australijos švietimo ministeris G. Crafter, kuris ištraukė pirmuosius loterijos bilietus. Laimingieji bilietai: 1. Trijų dienų atostogos Eucloje - 1778, A. Mačiukas (Adelaide); 2. Dail. B. Mockūnienės paveikslas - 0449, A. Vitkūnas (Adelaide); 3. Vienos dienos nakvyne Flag Inn - 1756, V. Stalba (Adelaide); 4. A. Kudirkos paveikslas - 1610, A. Pocius (Adelaide); 5. Keramikos vaza (J. Maželiene) - 1938, M. Pečiulienė (Adelaide); 6. Tautinė lėlė - 1696, L. Pimpė (Adelaide); 7. Orchidėja - 0452, S. Guscia (Adelaide); 8. Knyga anglų kalba - 0150, K. Dičiūnienė (Sydney); 9. Vaza - 0445, K. Dienas (Adelaide); 10. Coca-Cola (48 dez) - 1033, C. Dubinskas; 11. Vyno rinkinys - 0361, R. Dunda (Adelaide).

Tautinės stovyklos komitetas dėkoja visiems, kurie aukėjo šiai loterijai prizus, ir tiems kurie ją parėmė, nusipirkdami bilietus. Kadangi 80% bilietų buvo išplatinta Adelaidėje, todėl ir laimėtojų buvo dauguma adelaidiška.

Parėmė Tautinę stovyklą: Australijos Lietuvių Fondas - \$1,000; Lietuvių Skautų Australijos rajonas - \$1,000; LKKD-ja TALKA Ltd - \$500; LKVS Ramovė Adelaide - \$150.

Skautiskas aciu visiems parėmusiems Tautinę stovyklą. Dar kartą kviečiame visus Australijos lietuvių skautus dalyvauti šioje tautinėje stovykloje. Kadangi gyvename Iseivijoje, švietimo aplinkoje, tad ir stovyklos programa yra daugiau liuanistinio pobūdžio, nepamirštant ir skautybės reikalų. Skautai, kurie nori dalyvauti šioje tautinėje stovykloje ir nėra gavę per savo tautos registracijos lapų, prašome kreiptis tiesiog į Tautinės stovyklos komitetą: V. Baltutis, 1 Belinda St., Evandale SA 5069. Telf. (08) 363 0153. Registracijos lapus su mokesčiu prašome grąžinti ne vėliau lapkričio 15d.

Tautinės Stovyklos Komitetas

Ką mums reiškia daina

Mūsų poetai prabyta į širdis giliu įsijautimu ir vaizdingu pergyvenimu, meilės, ilgesio ir džiaugsmo virpesiais mūsų prigimtyje. Užliūliuoti poezijos bangomis, muzikai išgirsta tų bangų ošimą ir sukuria gaidas. Ir taip gimsta daina. Juo audringesnis gyvenimas, tuo daugiau pergyvenama ir džiaugsmo, ir skausmo, ir ilgesio sulaukti šviesesnių dienų. Per tai muzika tampa ir gilesnė, ir audringesnė.

Mūsų tauta ypač daug gyvenimo audrų patyrusi, todėl ir mūsų dainos labai turtingos kaip turinys, taip ir melodija. Mūsų poetai ir kompozitoriai ne tik giliai išgyvena tėvynės meilę, bet ir moka džiaugtis bei gerėtis gamtos grožiu, liūdėti dėl mūsų tautą ištikusių negandų. Jų muzikoje girdime paukščių čiulbėjimą, medžių šlamėjimą ir kitus gamtos garsus. Todėl ir dainuojama: „Tik tau mūsų dainos, tėviškele, ir meilė krūtinėj gyva. Kaip saulė ant rankų iškėlė, nešam tave, Lietuva!“

Pirmieji mūsų dainiai buvo kilę iš liaudies tarpo. Ir pirmuosius liūliavimus išgirdome iš motinų, guledami dar lopsyje. Dabar, lemties išblaškyti po visus kontinentus, visomis savo ilgesio srovėmis skubame į Nemuno ir Neries pakrantes, niūniuodami: „Tu viena mano kryželiuos liūdnuos...“ Daina prisimenama Lietuvoje išgyventus džiaugsmus ir vargus, atkuriamie mergeles lėlijėles ar tai šienelį grėbiančias, ar linelius raunančias ir bernelius raitelius į karą išjojančius. Tėvynės ilgesio nenumaldo nė svetimų kraštų gamtos grožis, nė saulėti tolai, nė palmės jūrų pakrantėse. Troškimas sugrįžti namolio ilgesio srautu teka krūtinėje.

Kultivuojame lietuvišką dainą ir Iseivijoje. Ji mus ramina, suteikia paguodą, švelnina nostalgiją. Ačiū Dievui į choristų gretas įsijungia ir guvus jaunimas. Džiugu, kad didelė jų dalis yra muzikalus ir mūsų chorą praturtina ne tik savo balsais, bet ir muzikos instrumentais. Jie ir su sava programa išeina į sceną. Jaunystė bei talentais džiugina ir stebina ne tik mus, bet ir kitų kraštų žmones.

Stal, mūsų chore augusios ir brendusios „Svajonės“ skraido po visus kontinentus ir lietuviška daina linksmina žmones.

„Dainos“ sambūrio choristai ir choristės metų metais aukojasi bendram labui — mūsų tautiniam gyvastingumui išlaikyti ir ugdyti. Todėl iš visos širdies kviečiu lankyti mūsų sambūrio koncertus. Čia ne tik maloniai praleisite laiką, bet taip pat pasisemsi dvasinių galių ir stiprybės. Sekantis koncertas įvyks Melbourne Lietuvių namuose gruodžio 4 dieną.

A. Bakaitis

Kodėl Songaila pasitraukė

Didžiosios Vakarų spaudos agentūros, o taip pat ir Vatikano radijo dienraštis, vis tebeskelbia apie staigų Lietuvos komunistų partijos pirmojo sekretoriaus Rimgaudo Songailos pašalinimą iš pareigų, praėjus vos devyniems mėnesiams po jo paskyrimo partijos vadovu. Spaudos agentūros pažymi, kad nors Songaila pastaruoju metu sakėsi esąs pasirengęs pravesti Lietuvoje reikalaujamas reformas, taip pat perorganizuoti komunistų partiją, buvo laikoma, kad jis nėra pakankamai atsiveręs persitvarkymo dvasiai ir per lėtai vykdo žadėtąsias reformas. Spaudos agentūros pabrėžia, jog yra būdinga, kad Songaila buvo pašalintas iš pareigų kaip tik Lietuvos Persitvarkymo sąjūdžio steigiamojo suvažiavimo išvakarėse. Persitvarkymo sąjūdis, rašo agentūros, yra pasiryžęs pagreitinoti visuomenės reikalaujamų reformų pravedimą Lietuvoje. Songaila buvo praradęs ne tiklų plačiosios visuomenės Lietuvoje, ypač inteligentijos, bet ir pačios komunistų partijos pasitikėjimą. Jei Songaila būtų likęs pareigose, rašo Reuterio agentūra, ir jei jis būtų prisistatęs Persitvarkymo sąjūdžio kongresan, kongreso dalyviai jį būtų nušvilpę. Jau ir ankstesniuose Vilniuje įvykusiųose mitinguose, pastebi spaudos agentūra, buvo keliama transparantai su reikalavimu „Šalin Songaila“.

Melbourne Dainos Sambūris

Maloniai kviečiame visus iš arti ir toli atvykti į Melbourne Dainos Sambūrio

METINĮ KONCERTĄ

kuris įvyks gruodžio mėn. 4d. (sekmadienį) 2val. 30min.

Melbourne Lietuvių namuose.

Programą papildys vaikų choras.

Įėjimas \$8, jaunuoliams iki 14m. amžiaus veltui!

Dainos Sambūrio Valdyba

Business Holiday Travel Pty. Ltd.

620 St. Kilda Road, Melbourne 3004. Tel.: 03 - 51 1478
Vienintelė lietuvių pilnai akredituota kelių įstaiga Australijoje

Organizuoja tris grupines keliones į Lietuvą
1989 m. gegužės, liepos ir rugsėjo mėnesiais
su apistojimu Vilniuje (8 dienos), Kaune (3 dienos) ir
Klaipėdoje (3 dienos).

Prašome registruotis

Balys ir Jonas Stankūnavičiai
savininkai

IS MŪSŲ PARAPIJŲ

Melbournas

Pakrikštyta Alysha Rochelle Juchnevičiūtė, dukrėlė Algio ir Roslyn Juchnevičių. Krikšto tėvai: Peter Jukes ir Michelle Dalton.

Kočioms kalėdaičių plotkelių galima gauti sekmadieniais zakristijoj ar pas šv. Mišių skaitymų tvarkytoją Juozą Jurgelaitį.

Fawknar kapinėse Vėlinių proga mūsų lietuviškos parapijos vardu pasimelsti už mirusius lietuvius susirinko šimtinė lietuvų, apeigos baigtos Marija, Marija giesmė ir žuvusių už Tautos laisvę atminimui - Tautos himnu. Pasventintas paminklas ant kapo Petro Pranausko su Svč. Marijos statula ir angeliukais ir ant Mečo Kauleno kapo su varine lenta ir Svč. Jėzaus Širdies bareljefu.

Springvale kapinėse maldas pravedė kun. Juozas Petruskas, susirinkus netoli šimtinės lietuvų. Maldose prisiminti visi čia palaidoti lietuviai, aplankyti jų kapai, pašventintas paminklas ant A. Savicko kapo.

Anitos Matukevičienės mirties pirmosieji metinės (ji mirė Sale 1987.XI.2) šv. Mišias už jos vėlę užprašė Irena O'Dwyer ir Kazimieras Miedažys.

Onos Sedukienės mirties keturnedėlio šv. Mišias Lietuvos Kankinių koplyčioje Lietuvių namuose XI.19, šeštadienį 12 val.

Brigita Starinskienė \$100 paaukojo Religinei šalpai dėl persekiojamos Lietuvos Bažnyčios.

Sale, Latrobe Valley ir apylinkių lietuviams lietuviškos pamaldos

lapkričio 20d. sekmadienį 12 val. Our Lady of Sion vienuolyno koplyčioje, 341 York St. Sale. Išpažinčių bus klausoma pusė valandos prieš pamaldas.

Geelonge lietuviškos pamaldos lapkričio 27d. - Advento I sekmadienį 9.30 val. Sv. Jono bažnyčioje.

Maldos grupė - Marijos Talkos Karalienės vaikai - kiekvieną šeštadienį 3 val. p.p. Lietuvos Kankinių koplyčioje Lietuvių namuose. Vadovauja kun. J. Petruskas.

„Tėviškės aidų“ prenumeratas prieš ir po lietuviškų pamaldų priima Parapijos kiosko vedėjas F. Sodaitis. Jam galima įteikti skelbimus, pranešimus ir užuojautas.

Vaclovas Grigonis, 73 metų amžiaus, mirė lapkričio 7d. Moe miesto ligoninėje. Pranešė telefonu Latrobe Valley Seniūnė V. Koženiauskienė.

Antanul Jankevičiūtė už prijungimą naujos skalbimo mašinos ir viryklės (Cooker) Parapijos namuose ir už visus kitus gausius darbus, statant naują kompiuteriui kambarį ir to viso pastato sienų uždengimą bei padėjusiem - Juozui Kebliui ir Stasiui Siuškiui - nuoširdus visų acio. - kun. Pr. Daukny.

Mūsų Rėmėjai

Spalio mėnesį „Tėviškės aidų“ Rėmėjo prenumeratas prisluntė \$40 Juozas Sarapinas, po \$30 J. Ašmonas, Petras Mažylis; šalia anksčiau paskelbtųjų. Visi, kurie dar neapsimokėjo už šiuos metus, prašome paskubėti prisijungti prenumeratas, visiems iš anksto dėkodami.

„Tėviškės aidų“ Administracija

ALK Federacijos valdyba posėdžiavo

Lapkričio 7d. įvykęs posėdis Parapijos namuose Kensingtone pradėtas Viešpaties malda. Jau nebeturėjome ligšiolinio savo pirmininko Vinco Zemačio. Liga jį suspaudė ir rašytu pareiškimu pasitraukė iš valdybos ir jos pirmininko pareigų, kurias perdavė kun. dr. Pr. Daukniui. Aptartas artojantis ALK Federacijos 19-tasis suvažiavimas Adelaidėje Lietuvių katalikų centre gruodžio 28d. Paskaitą suvažiavimui paruošti sutiko prelatas P. Butkus. Numatyti kandidatai valdybos naujai kadencijai. Federaliniam katalikų imigracijos direktoriui Msgr. G. Crennan Sydnejuje pranešta apie kun. Alfonso Svarinsko atvykimą ir apie jį suteikta žinių. Dabar Msgr. Crennan atsakė, kad savo ruožtu jau pranešė visiems arkivyskupams ir vyskupams, kurių vyskupijoje

lankysis kun. A. Svarinskas ir jam bus suteiktos visos reikalingos bažnytinės teisės pilnai pravesti lietuviams Gavėnios rekolekcijas. Aptarti įvairūs einamieji reikalai. Posėdyje dalyvavo ir architektas Kazimieras Miedažys, kuris mūsų kunigo jau ruošiamas redaktoriaus pareigoms ir jau atlieka reikalingus darbus. Posėdyje nedalyvavo tik kun. J. Petruskas, kai vakarais jis turi australų maldos grupes.

PD

A.A. Nadiežda Butkuvienė

mirus, jos vyrui Kazimierui, giminėms bei prieteliams reiškiamė gilią užuojautą.

Sydnejaus L. Katalikų Draugijos Valdyba

A.A. Nadiežda Butkuvienė

mirus, jos vyrui Ramovėnui Kazimierui bei giminėms reiškiamė gilią užuojautą.

Sydnejaus LKV Sąjungos Ramovės sk. Valdyba

A + A Adolfui Bullui

staiga ir netikėtai iškėlavus amžinybėn, nuoširdžiai užuojautą reiškiamė žmonai Elenutei ir vaikams su šeimomis

E.K. Varnal
Z.V. Vencial
O. Varnienė

A.A. Adolfas Bulis

Gyvenimas — lauko gėlė. Ryta šviečia visomis žiedo spalvomis, o vakare nuvyti sausų stagarų nulinksta prie žemės. Tas iš šv. Rašto kilusias mintis vis dažniau sukelia artimųjų mirtys, dažniausiai netikėtos, neturintinės nieko bendro su senatve. Prieš 40 metų atvykome Australijon pačiame tvirtume, pačioje jaunystėje. Dabar, pagal geležinius gamtos dėsnius, prasideda paskutinioji emigracija į Anapus. Lietuviškuose laikraščiuose vis daugiau nekrologų, vis daugiau juoduose rėmuose užuojautų. Maldose vis daugiau Amžinatilių.

Viena iš tokių mirčių, netikėtumu pervėrusi adelaidiškų, buvo A. Bulio mirtis. Sunku buvo patikėti, kad visad linksnumu spinduliuojantis Adolfas, tas gyvasis sidabras kiekviename susibūrimė, paslaugus kiekviename darbe, visiems šiltai draugiškas bičiulis, iškeliavo nesugrįžtamai, sulaukęs tik 63 metų amžiaus. O tai atsitiko labai staigiai spalio 23 d., vos spėjus jį nuvežti į Royal ligoninę.

Adolfas Romualdas Bulis gimė Lietuvoje, Skuode 1925 m. Dovydo ir Elzbietos (Nomgaudytės) Bulių šeimoje. Užaugo su trimis broliais — Alfonsu, Liudviku ir Algirdu. Skuode baigė pradžios mokyklą ir mokėsi gimnazijoje, bet ją karo sąmyšyje teko palikti ir 1944 m. kartu su pabėgėlių banga pasitraukti iš Lietuvos.

Vokietijoje po karo Adolfas gyveno Ingolstadt'o stovykloje Bavarijoje. Atvykęs Australijon, dirbo Whyalloje, pietinėje Australijoje. Vėde australę žmoną, su kuria užaugino 3 vaikus — sūnų Dovydą ir dvygnukas dukreles: Shirley ir Anitą. Persikėlus šeimai Adelaidėn, mirė žmona. 1976 m. vėde Eleną Girdauskaitę — našlę Jačunskienę ir kartu su žmona įsigijo du posūnius — Joną ir Petrą bei podukrą Mildą (jai ištekejus — Pažereckienę).

Adelaidėje Adolfas 34 metus dirbo vairuotoju miesto autobusų bendrovėje. Po sunkios širdies arterijų operacijos, būdamas 60 m. amžiaus, išėjo pensijon.

Vėdęs lietuvių žmoną, Adolfas aktyviai įsijungė į lietuvišką veiklą. Eilę metų buvo renkamas šv. Kazimiero parapijos tarybon, priklausė Pensininkų klubui, Adelaidės lietuvių sąjungai ir ramovėnams. Visur jis buvo giedrios nuotaikos skleidėjas.

Apie jo populiarumą vaizdžiai kalbėjo gausūs susirinkusiųjų būrys spalio 28 d. vakare Rožinio maldai šv. Kazimiero bažnyčioje ir sekančią dieną laidotuvių pamaldose. Rožinį ir kitas

maldas pravedė klebonas kun. J. Petraltis. Po Rožinio su a.a. Adolfu atsisveikino LK moterų d-jos pirm. S. Pusdesriene, pareiškusi mirusiojo žmonai, d-jos narei, šiltą užuojautą.

Laidotuvių pamaldos ir gedulingos šv. Mišios įvyko spalio 29 d. Sv. Kazimiero bažnyčia buvo pilnutėlė. Sv. Mišias aukėjo ir pamokslą pasakė kun. J. Petraltis. Skaitinius skaitė J. Bardauskas. Giedojo parapijos choras, vargonais pritariant vadovėl N. Masiulytei-Stapleton. Prie karsto garbės sargyboje stovėjo ramovėnai. Po šv. Mišių išsamią kalbą, iškeltant a.a. Adolfo gerąsias savybes, Parapijos tarybos vardu pasakė tarybos vicepirmininkas V. Baltutis. Iga automobilių vartinė palydėjo į Enfield'o kapines, kur prie kapo duobės atsisveikinimo žodžius tarė Adelaidės liet. pensininkų klubo pirm. J. Pareigis ir ramovėnų pirm. V. Vosylius. Laidojimo apeigos užbaigtos giesmė „Viešpaties angelas“ ir Tautos himnu. Visi buvo pakviesti laidotuvių vaišėms, kurias paruošė A. Krivickienė su kitomis poniomis Lietuvių katalikų centro salėje. Dalyvavo apie 150 žmonių.

Amžina atilsį suteik mirusiam Adolfui, Viešpatie!

Pr.P

ADELAIDĖS KRONIKA

Jau kuris laikas širdies ir vidurių negalėms sunkiai serga Adelaidės ateitininkų pirm., Parapijos tarybos sekretorius ir Spaudos kiosko Liet. kat. centre vedėjas Augustinas Kubilius. Paskutiniu laiku randasi Royal ligoninėje, laukdamas širdies arterijų operacijos. Adelaidiškų nuoširdžiausi greito pasveikimo linkėjimai.

Po sėkmingos operacijos Calvary ligoninėje J. Stačiūnas - ALB Adelaidės apylinkės pirm., sveiksta savo namuose rūpestingoje žmonos Marijos globoje. Linkime pilno pasveikimo, nes užgriuvusios Adelaidės Lietuvių dienos iš šeiminko tikrai pareikalaus nemažai sveikatos.

Apie Lietuvoje dabar vykstančius laisvėjimo įvykius greičiausiai ir plačiausiai adelaidiškų informuoja mūsų lietuviškoji radijo valanda. Acio Leonui Gerulaičiui ir Janinai Vabolienei.

Atvyksiančių į Lietuvį dienas skaičiuoti kasdieną augant, vis didėjant apgyvendinimo rūpesčiams, atrodo, kad pokalėdinjame laikotarpyje Adelaidės lietuvių privačiuose namuose neliks kitos paskirties kambarių, nes visi virs miegamaisiais.

PALM D-jos „Moterų sekcija“ Inc. metiniame susirinkime spalio 2d. išrinkta valdyba pasiskirstė pareigomis: - pirmininkė Z. Vaboliene, vicepirm. - R. Bajorūnienė, sekretorė I - N. Arminienė, sekretorė II - R. Kurauskienė, išdininkė I - J. Mazellienė, išdininkė II - J. Statnickienė, parengiamoms - M. Petkūnienė, E. Bernaitienė, G. Baškuvienė, ligonių lankymui - R. Chraplewskienė ir R. Kurauskienė, ryšininkė - J. Statnickienė. Sėkmės naujai valdybai.

NADIEZDOS-VALERIJS

nepamiršamos gyvenimo draugės, brangios žmonos, iškėlavusios amžinybėn 1988 m. spalio 14d. JOS ATMINIMUI skiriu Australijos Lietuvių fondui dvidešimt tūkstančių dolerių. Po penkis šimtus Jos vardu skiriu Tautinių šokių grupę „Sūkuryš“, Savaitgalio mokyklai, Sydnejaus Apylinkės valdybai, Sporto klubui „Kovas“, Lietuvių klubui Sydnejuje, Aušros tuntui, „Mūsų pastogei“, „Tėviškės aidams“, Religinei šalpai. Visad su Tavimi.

Kazimieras Butkus, Cabramatta, NSW

„Tėviškės aidai“ nuoširdžiai dėkoja Kazimierui Butkui už tokią dosnią širdį. Acio labai!

Atiduoda Vilniaus katedros raktus!

Vatikaną pasiekė papildomos žinios apie spalio 23 d. Vilniaus Gedimino aikštėje įvykusias įspūdingas pamaldas, kurios buvo surengtos Lietuvos Persitvarkymo sąjūdžio steigiamojo suvažiavimo proga. Drauge su Lietuvos kardinolu Vincentu Sladkevičiumi šv. Mišias koncelebravo arkivyskupas Liudas Povilonis, Telsių vyskupijos apaštalinis administratorius vyskupas Antanas Vaičiū, Kauno arkivyskupijos ir Vilkaviškio vyskupijos apaštalinis administratorius vyskupas Juozas Preikšas ir jo pagalbininkas vyskupas Vladas Michelevičius, o taip pat apie penkiasdešimt kunigų. Kardinolas Sladkevičius savo žodyje išreiškė džiaugsmą dėl šiuo metu tautoje vykstančių pasikeitimų, pažymėdamas, kad tie pasikeitimai yra Marijos metų dovana Lietuvai. Pagal gautas informacijas, apie Vilniaus katedros sugrąžinimą, tikintiesiems Persitvarkymo sąjūdžio suvažiavime šeštadienį pranešė naujasis Lietuvos komunistų partijos sekretorius Brazauskas. Ši

jo pranešimą suvažiavimo dalyviai sutiko su didžiausiomis ovacijomis, kurios akivaizdžiu būdu paliudijo Sąjūdžio palankias nuotakas Bažnyčiai. Turimomis žiniomis, katedra buvo sugrąžinta tikintiesiems besąlygiškai. Koncertų sale paverstos katedros direktorius tuoj po Gedimino aikštėje sekmdienį įvykusių šv. Mišių pranešė, jog turis pavedimą katedros raktus atiduoti katalikų Bažnyčiai vyresnybės nurodytam dvasininkui. Šv. Mišios spalio 23 d.,

MELBOURNAS

I Kariuomenės šventę

Lietuvos kariuomenės šventės minėjimas Melbourne pradedamas lapkričio 20 d. iškilmingomis pamaldomis šv. Jono bažnyčioje 12 val. Minėjimo tąsą vyks Lietuvių namuose 2.30 val. Kviečiame visas organizacijas dalyvauti su savo vėliavomis. Skaitlingu dalyvavimu pagerbsime savanorius—kūrėjus, laisvės kovotojus, partizanus ir visus karius, kurie ant Lietuvos Laisvės aukuro sudėjo brangiausias vertybes — savo gyvybę ir kraują. Ramovėnų dalyvavimas būtinas!

LKVS-gos Ramovė
Melbourne sk. valdyba

Bibliotekos žinios

Aukojo lietuvių bibliotekai: \$ 50 P. Bimba, po \$ 10 L. Baltrūnas, B. Juodeškiene, V. Seštokas. Nuoširdi padėka. V.R. Anilui perdeva bibliotekai stambų glėbį aktualios periodikos leidinių: „Literatūros ir meno“, „Mokslo ir gyvenimo“, „Kultūros barų“ ir kt. Šiuo metu Lietuvoje pozityviai veikiant patriotiniam sąjūdžiui, is anapus gaunama periodika darosi jau čia priimtina ir įdomi. Melbourne lietuvių ir Saltinių biblioteka nuo Kalėdų iki 1989m. sausio 15 d. neveiks. Esant svarbiam reikalui, po 6 val. vakaro skambinti 329 0297. Visiems mieloms bibliotekos lankytojams ir rėmėjams džiugių Kalėdų švenčių ir laimingų Naujųjų metų!

J. Mikštas
Bibliotekos vedėjas

sekmdienį dar negalėjo įvykti šventovės viduje taip pat ir dėl labai didelio dalyvių skaičiaus, tačiau šv. Mišias koncelebravę vyskupai ir kunigai katedroje apsirengę liturginiais rūbais. Lietuvos katalikų Bažnyčios atstovas išreiškė nuomonę, kad valdžia buvo jau numaciusi katedrą sugrąžinti tikintiesiems, tik Sąjūdžio suvažiavimas šį užmoį pagreitino. Pats kardinolas Sladkevičius pareiškė, kad valdžia matė šio dalyko beprasmiškumą, jautė, jog katedros atėmimas yra žaizda lietuvių tautai ir Lietuvos Bažnyčiai, suprato, jog tą žaizdą toliau gilinti neįmanoma. Kardinolas Sladkevičius, šiomis dienomis pakviestas pasisakyti per Lietuvos televiziją apie įvykius krašte, pareiškė savo džiaugsmą tautos nuotaika, bet taip pat pabrėžė viltį, kad ši nuotaika nebus vienadienė ir tikrai šventinė, o pastovi gyvenimo tikrovė. Ši nuotaika, pažymėjo kardinolas Sladkevičius, turi pasireikšti tautos doroviniu gyvenimu. (LIC)

ATSIŪSTA PAMINėti

Pasaulio lietuvis nr 10 (228) spalis. Leidinys Bendruomenės minčiai ir gyvenimui. Redaktorius Bronius Nalins. Leidėjas PLB Valdyba. Turinyje paskutinių įvykių Lietuvoje apžvalga, Kardinolas Lietuvai, Nauji Bendruomenės vadovai, Kultūros skyriuje - IV Pasaulio lietuvių išseivijos kultūros kongresas, III Pasaulio lietuvių išseivijos sporto žaidynės ir kt. Gausiai iliustruotas lietuviškojo gyvenimo nuotraukomis.

Zefirina Puikytė Balvočiene Paskutinis pabučiavimas, eilėraščiai. Spaudė „Draugo“ spaustuvė Čikagoje, kaina \$5.

Lietuvių dienos, nr. 6, birželis. Redaguoja redakcinė kolegija. Leidėjas Antanas F. Skirius, Los Angeles. Viršelyje - kardinolo Vincento Sladkevičiaus nuotrauka. Turinyje - Garbės vainikas - kardinolo paskyrimas Lietuvos Bažnyčiai ir katalikiškai bendruomeni. Persitvarkymo demonstracija Vilniuje, Kanauininkas Kazimieras Prapuolenis, Donelaičio mokyklos 29-tųjų mokslo metų užbaigimas ir kt.

Lituanus 1988m. nr. 3, meno ir mokslo žurnalas anglų kalba, pristato Pabaltijo valstybes, ypatingai Lietuvą. Redaktorius Antanas V. Dundzila. Leidėjas Lituanus Foundation, 6621 S. Troy St, Chicago ILL 60629-2913 USA. Turinyje: Lietuvių rezistencija svetimai okupacijai 1940-1952, Kriščiūnų Lietuvoje. Ištraukos iš pabaltiečių disidentų teismų ir kt.

HOBARTAS.

I Eglutę

Hobarto bendruomenės Moterų komitetas rengia eglutę vaikams (ir suaugusiems) sekmdienį, gruodžio mėn. 4 d., 1 val. po pietų ukrainiečių salėje, Main Rd. Moonah.

Dovanos vaikams ir vaisės bus paruoštos Moterų komiteto. Suaugusieji prašomi atsinešti savo gėrimus.

Maži, jauni, suaugę ir seni — visi prašomi apsilankyti ir bendrai pasilinksinti.

ALB Hobarto
Apylinkės valdyba

Ivertino Pirmininkę

Tasmanijos universitete pasibaigė studentų vadovų rinkimai sekantiems 1989 m. I prestižinę - autoritetingą unijos sekretorės vietą balsų dauguma buvo išrinkta Liz Watcharn - Lietuvos studijų sambūrio pirmininkė. Prieš rinkimus kandidatai smarkiai agitavo, kiekvienas gyrėsi savo atsiekimais. Liz Watcharn pirmoje eilėje vis pabrėždavo savo ryšį su Lietuvos studijų sambūriu. Ji sambūriui vadovauja nuo pat jo įsteigimo 1987 metų pradžios. Per tą laiką nemažai atsiekti: populiariau Lietuvių istorija, papročiai, muzika, tautiniai šokiai, skatinami moksliniai darbai apie Lietuvą ir lietuvių. Šių darbų pirmasis rinkinys, vardu „Lithuanian Papers“, jau išleistas: dabar ruošiamas spaudai antrasis rinkinys. Sambūris jau turi apie 40 narių, jų tarpe 21 universiteto studentas.

Liz Watcharn lietuviško kraujo neturi nei lašo. Tačiau jos susidomėjimas Lietuva ir jos veikla sambūryje jai visai nepakenkė. Atvirksčiai: įvertindami jos gabumus, studentai ją išrinko Unijos sekretorei Ją pasveikinti angliškai: Miss Liz Watcharn, President, Tasmanian University Union, Lithuanian Studies Society, PO Box 777, Sandy Bay Tas 7005. - Praneša St. M.

GEELONGAS

Kariuomenės šventė

Pamaldos vyks šv. Jono bažnyčioje lapkričio 27 d. sekmdienį 9.30 val. Organizacijos dalyvauja uniformuoti su savo vėliavomis. Dalyvaus iš Melbourne DLK Vytenio Saulių kuopa bei LKV Ramovė. Po pamaldų vykstame į lietuvių Bendruomenės namus oficialiam minėjimui, 128 Douro Street, North Geelong. Paskaitą skaitys Ramovės pirm. Vladas Bosikis. Pietus paruos Bendruomenės Moterų d-ja. Maloniai kviečiame Geelono ir apylinkės lietuvių!

ALB Geelongo Apylinkės valdyba

AUKOS FONDUI

\$100 - V. Grigonis (6845). Per mūsų įgaliojimą Geelonge A. Obeliūn: A.A. Augėnija Kisielienei mirus, vietoj gėlių po \$10 - S.E. Lipčiai (15), J. Sedlitorius (15); po #5 - V. Aukštėjus (319), M. Kymantas (146), J. Manikauskas (155), O. Schrederis (174). \$10 - V. Braželis (60) auka. A.A. Marijai Butauskienei 103m. amžiaus mirus, jos atminimui po \$10 - E. Markonienė (132), M. Verbylienė (56), J.V. Zitkevičiai (35). Visi iš Viktorijos. Sirdingas aciu visiems už aukas.

Vincas Ališauskas
AL Fondo išdininkas

Australijos Lietuvių Fondas

praneša, kad ateityje per kiekvienas LIETUVIŲ DIENAS Australijoje, naujai įsteigtas KAZOKIŲ MENO FONDAS (KMF) skirs dvi po \$1,000 premijas už geriausią tapybos ar grafikos darbą ir už geriausią skulptūros ar keramikos darbą lietuvių dailininkams. Pirmenybę suteikiant darbu LIETUVISKA TEMA. Įvertinimo komisija sudaro Prof. Vyt. Doniela, latvių dailininkė iš Adelaidės P. Margarita Stipnieks ir atstovaujanti KMF p. G. Kazokienė.

LKVS „RAMOVES“ Melbourne skyriui švenčiant 35 metų SUKAKTĮ, sveikiname Jos Valdybą ir narius šioje garbingoje suaktyje, ir linkim nenuilstamai ir toliau dirbuotis Pavergtos Tėvynės atstatymui.

LKVS „RAMOVES“
Adelaidės Skyriaus Valdyba

TALKOS PASKOLOS - PIGESNĖS!

Baldams, automobiliui, smulkiems reikalams...
Asmeninės, garantuotos paskolos iki \$10,000

\$10,000 penkiems metams kainuos tik \$58 | savaitę.

TALKOS ĮSTAIGOS VEIKIA LIETUVIŲ NAMUOSE

Adelaide - Sekmd. 1 - 3 val.
Melbourne - Šeštad. 10 - 2 val.
Sekmd. 1 - 3 val.
Sydney - Sekmd. 2 - 4 val.